

Lieta C-556/19**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Datums, kurā lūgums reģistrēts Tiesā:**

2019. gada 22. jūlijs

Iesniedzējtiesa:*Conseil d'État* (Francija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 12. jūlijs

Prasītāja:Sabiedrība *ECO TLC***Atbildētājs:***Ministre de la transition écologique et solidaire***CONSEIL D'ETAT**lemjot
tiesvedībā

[..]

Prasības pieteikuma kopsavilkumā, papildu rakstā un trīs replikas rakstos, kas *Conseil d'État* [Valsts padome] tiesvedību sekretariātā saņēmti 2017. gada 29. novembrī, 2018. gada 12. janvārī, 7. maijā un 22. jūnijā, kā arī 2019. gada 4. jūnijā, sabiedrība *Eco TLC* lūdz *Conseil d'État*:

1°) pilnvaru pārsniegšanas dēļ atcelt valsts ministra [*ministre d'Etat*], ekoloģiskas un solidarāras pārejas ministra [*ministre de la transition écologique et solidaire*] un ekonomikas un finanšu ministra [*ministre de l'économie et des finances*] 2017. gada 19. septembra lēmumu, ar kuru groza 2014. gada 3. aprīļa lēmumu par atļauju piešķiršanas procedūru un specifikācijām juridiskajām personām, kuru mērķis ir sniegt ieguldījumu tādu atkritumu apsaimniekošanā, kas radušies no apģērba, mājsaimniecības veļas un apavu tekstilizstrādājumiem atbilstoši Vides kodeksa R. 543-214. pantam un par atļaujas piešķiršanu kādam uzņēmumam saskaņā ar Vides kodeksa L. 541-10-3 un R. 543-214. līdz R. 543-224. pantu;

[..]

Tā norāda, ka ar tās apstrīdēto lēmumu:

[..]

- ir ieviests jauns nelikumīga valsts atbalsta pasākums, jo tas nav ticis iepriekš paziņots Eiropas Komisijai, neievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktu; **[oriģ. 2. lpp.]**

[..].

Iebildumu rakstā, kas reģistrēts 2018. gada 1. jūnijā, valsts ministrs, ekoloģiskas un solidarāras pārejas ministrs lūdz noraidīt prasības pieteikumu. Viņš apgalvo, ka prasības pieteikums nav pieņemams, jo sabiedrībai *Eco TLC* nav intereses celt prasību pret apstrīdēto lēmumu un prasības pieteikumā izvirzītie pamati nav pamatoti.

Ar diviem pieteikumiem par iestāšanos lietā, kas reģistrēti 2018. gada 2. martā un 25. jūnijā, *Fédération des entreprises du recyclage* [Atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumu federācija] lūdz *Conseil d'Etat* noraidīt prasības pieteikumu [..]. Tā apgalvo, ka tās pieteikums par iestāšanos lietā ir pieņemams, ka prasības pieteikums nav pieņemams, jo sabiedrībai *Eco TLC* nav intereses celt prasību pret apstrīdēto lēmumu un prasības pieteikumā izvirzītie pamati nav pamatoti.

Prasības pieteikums tika paziņots ekonomikas un finanšu ministram, kurš nav iesniedzis pieteikumu [par iestāšanos lietā].

Ņemot vērā citus lietas materiālus;

Ņemot vērā:

- Līgums par Eiropas Savienības darbību,
- Vides kodeksu,
- [..],

[..] **[oriģ. 3. lpp.]** [..]

Tā kā:

- 1 Ar 2006. gada 21. decembra Finanšu likuma par 2007. gadu 69. pantu Vides kodeksā tika iekļauts L. 541-10-3. pants par paplašinātas atbildības principu ražotājiem, kuri *“kā profesionāli ražotāji laiž valsts tirgū jaunus apģērba, apavu vai mājsaimniecības veļas tekstilizstrādājumus”*, pieprasot, lai tie piedalās vai nodrošina šo produktu atkritumu pārstrādi un apstrādi, vai nu sniedzot finansiālu ieguldījumu organizācijai, kurai atļauja piešķirta ar ministru, kas atbildīgi par ekoloģiju un industriju, kopīgu lēmumu, un kas noslēdz vienošanos ar šķirošanas operatoriem un pašvaldībām vai to uzņēmumiem, kas atbild par atkritumu apsaimniekošanu, un tām piešķir finansiālu atbalstu attiecīgo atkritumu pārstrādes un apstrādes darbībām, vai arī atbilstoši specifikācijām izveido individuālu sistēmu šo atkritumu pārstrādei un apstrādei, kas apstiprināta ar ministru, kas atbildīgi par ekoloģiju un industriju, kopīgu lēmumu. Šī panta pēdējā daļā ir noteikts, ka: *“Sīki izstrādāti noteikumi šā panta piemērošanai, it īpaši iemaksas aprēķināšanas metode, nosacījumi, ar kādiem tiek veicināta kādu personu nodarbinātība, kurām ir grūtības atrast darbu, kā arī sodi par pirmajā daļā minēto pienākumu neizpildi, ir noteikti ar Conseil d’Etat dekrētu”*. Šī paša kodeksa R. 543-214. panta otrajā daļā ir noteikts, ka: *“Katra organizācija, pamatojot savu pieteikumu atļaujas saņemšanai, norāda savas tehniskās un finansiālās spējas veikt darbības, kuras parakstītās vienošanās padara par saistošām, un tās iekasētā finansiālā ieguldījuma pārdali veicinātu L. 541-10-3. pantā minēto atkritumu atkārtotu izmantošanu, pārstrādi, materiālu reģenerāciju un apstrādi, un norāda nosacījumus, kādos tā paredz izpildīt specifikāciju noteikumus, kuri tiks iekļauti šajā atļaujā”*. Tā paša kodeksa R. 543-215. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka: *“Atļauju saņēmušās juridiskās personas nosaka kopējo finansiālā ieguldījuma summu, ko tās iekasē no personām, kas minētas L. 541-10-3. panta pirmajā daļā, lai katru gadu segtu izdevumus, kas saistīti ar R. 543-214. pantā minēto specifikāciju piemērošanu”*. Minētā kodeksa R. 543-218. pantā ir noteikts, ka specifikācijas, kas minētas šī kodeksa R. 543-214. pantā, it īpaši precīzē mērķus, kas noteikti attiecībā uz sašķirotu, atkārtoti izmantoto, pārstrādāto vai reģenerēto atkritumu daudzumu, kā arī saskaņā ar šī kodeksa L. 541-10-3. pantu to personu integrācijas mērķus, kurām ir grūtības nodarbinātības jomā un šķirošanas operatoram iemaksātās iemaksas samazināšanu, gadījumā, ja šis operators nav izpildījis minimālo šo personu integrācijas mērķi.
- 2 2014. gada 3. aprīļa lēmums par atļaujas piešķiršanas procedūru un to juridisko personu specifikācijām, kuru mērķis ir piedalīties atkritumu šķirošanā no atkritumiem, kas radušies no apģērba, mājsaimniecības veļas un apavu tekstilizstrādājumiem, nosaka atbalsta izmaksu ar minimālo materiālu reģenerācijas un pārstrādes likmi. Tam ir pielikums “Finansiālā atbalsta aprēķina summa, kas N+1 gadā par šķirošanu atbildīgajiem operatoriem izmaksāta par N gadu”, kas nosaka aprēķina metodi dažādu veidu finansiālajiem atbalstiem, ko var piešķirt atzītiem šķirošanas operatoriem, proti, atbalsts ilgtspējībai, atbalsts “šķirošanai” un atbalsts attīstībai. Šajā pielikumā it īpaši ir paredzēts, ka atbalsta summa ilgtspējībai ir vienāda ar atbalsta summu materiālu reģenerācijas, enerģijas reģenerācijas un likvidēšanas ilgtspējībai un, ka atbalsts ilgtspējīgai materiālu reģenerācijai tiek aprēķināts, piešķirot **[orig. 4. lpp.]** “izšķirotajām tonnāžām,

attiecībā uz kurām veikta materiālu reģenerācija (atkārtota izmantošana + pārstrāde + citi materiālu reģenerācijas veidi) “fiksētu koeficientu 65 EUR par tonnu. Turklāt ar 2014. gada 3. aprīļa lēmumu sabiedrībai *Eco TLC* piešķirta atļauja saņemt iemaksas par apģērba, mājsaimniecības veļas un apavu tekstilizstrādājumu atkritumu pārstrādi, un tās finansiāla atbalsta veidā novirzīt šķirošanas operatoriem un atkritumu apsaimniekošanas jomā kompetentajām pašvaldībām, ievērojot šim lēmumam pievienotās specifikācijas. 2017. gada 19. septembra lēmuma, ar ko groza iepriekš minēto 2014. gada 3. aprīļa lēmumu, 1. pantā, kuru sabiedrība *Eco TLC* lūdz atcelt pilnvaru pārsniegšanas dēļ, ir paredzēts, ka ar 2014. gada 3. aprīļa lēmumu noteiktais koeficients 65 EUR par tonnu, , tiek palielināts līdz 82,5 EUR par tonnu attiecībā uz atbalstiem, ko izmaksā no 2018. gada 1. janvāra.

Par iebildi par nepieņemamību, pret kuru iebilst valsts ministrs, ekoloģiskas un solidāras pārejas ministrs:

- 3 2017. gada 19. septembra lēmums paredz pārvērtēt atbalstu, ko atkritumu apsaimniekošanas uzņēmums, kas izveidots apģērba, mājsaimniecības veļas un apavu tekstilizstrādājumu nozarē, maksā atzītiem operatoriem, kuri ir nolīgti to atkritumu apstrādei, kas radušies no šiem izstrādājumiem. Ņemot vērā šīs reģenerācijas ietekmi uz šo sabiedrību, *Eco TLC* pamato pietiekamu interesi, lai tā varētu celt prasību par pilnvaru pārsniegšanu, pieņemot šo lēmumu.

Par iestāšanās lietā pieņemamību:

- 4 *Fédération des entreprises du recyclage* pamato pietiekamu interesi, lai apstrīdētais lēmums tiktu atstāts spēkā. Tādējādi tās prasība ir pieņemama.

Par prasības pieteikuma pamatiem.

- 5 [...] [orig. 5. lpp.]

[..]

- 6 [...]

- 7 [...] [pamati, kas neattiecas uz prejudiciālo jautājumu] [orig. 6. lpp.]

Attiecībā uz valsts atbalsta klasifikāciju:

- 8 Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktu, “[..] ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.” Saskaņā ar minētā Līguma 108. panta 3. punktu “[v]isi plāni piešķirt vai mainīt atbalstu ir jādara zināmi Komisijai laikus, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes. Ja Komisija atzīst, ka, ievērojot 107. pantu, šādi plāni nav saderīgi ar iekšējo tirgu,

tā nevilcinoties sāk 2. punktā paredzēto procedūru. Attiecīgā dalībvalsts nesāk īstenot pašas ierosinātos pasākumus, kamēr šī procedūra nav beigusies ar galīgo lēmumu”.

- 9 No Vides kodeksa L. 541-10-3. un R. 543-218. panta noteikumiem, kas norādīti 1. punktā, izriet, ka ražotājiem, kas Francijas tirgū laiž apģērba, mājsaimniecības veļas un apavu tekstilizstrādājumus, vai nu pašiem ir jāapstrādā atkritumi, kas radušies no šiem izstrādājumiem, vai arī tas jāuztic akreditētai iestādei, kas ir atbildīga par viņu iemaksu iekasēšanu un viņu vārdā nodrošina atkritumu pārstrādi, šajā nolūkā noslēdzot vienošanās ar šķirošanas operatoriem. Šīs tiesību normas mērķis ir īstenot valsts līmenī attiecībā uz atkritumiem, kas radušies no šiem izstrādājumiem, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem mērķus.
- 10 2014. gada 3. aprīļa lēmuma, kas minēts 3. punktā, pielikumā ir ietverts specifikāciju saraksts, kas it īpaši nosaka šiem šķirošanas operatoriem izmaksājamā atbalsta apmēru, kura summa ir noteikta atbilstoši atkritumu pārstrādes mērķiem un ietver sociālās grūtībās nonākušu personu nodarbinātību. Ar šo pašu lēmumu attiecībā uz tekstilizstrādājumu, apģērba, mājsaimniecības veļas un apavu atkritumu pārstrādi atļauja tika piešķirta vienīgi sabiedrībai *Eco TLC*, privātam uzņēmumam, kuru šajā nozarē izveidoja un pārvalda tirgotāji. No lietas materiāliem neizriet, ka šim mērķim atļauja būtu piešķirta kādai citai organizācijai, nedz arī tas, ka daži šo izstrādājumu tirgotāji paši būtu izvēlējušies pārstrādāt no šiem izstrādājumiem radušos atkritumus.
- 11 No 2014. gada 3. aprīļa lēmuma un tam pievienotajām specifikācijām izriet, ka akreditētajai iestādei ir jāpielāgo iemaksu summa, ko tā iekasē no tirgotājiem tādā līmenī, lai izpildītu savas saistības, proti, finansiāla atbalsta izmaksas šķirošanas operatoriem atbilstoši lēmumā noteiktajai skalai, kā arī dažādas izpratnes veicināšanas un preventīvas darbības, nespējot gūt peļņu vai ciest zaudējumus, kā arī veikt darbības citās jomās. No lietas materiāliem un it īpaši izmeklēšanas, ko saskaņā ar Administratīvā procesa kodeksa R. 623-1. pantu veica tiesvedības nodaļas sestā palāta, izriet, ka valsts iecelts revidents apmeklēja šīs sabiedrības valdes sēdes, tomēr viņam nav balsstiesību, viņš tiek informēts par finanšu ieguldījumu, ko sabiedrība paredzējusi, nosacījumiem pirms tos apstiprina valde, un var pieprasīt visus dokumentus, kas saistīti ar uzņēmuma finanšu pārvaldību, lai pareizas finanšu vadības noteikumu neievērošanas gadījumā informētu valsts kompetentās iestādes, kuras var uzlikt naudas sodu līdz 30 000 EUR, vai apturēt vai **[oriģ. 7. lpp.]** pat atcelt atļauju. Ievērojot šīs atrunas, *Eco TLC* brīvi nosaka savu vadības izvēli. It īpaši attiecībā uz līdzekļiem, kas paredzēti, lai samaksātu iemaksas, neattiecas nekādas īpašas prasības par iesniegšanu.
- 12 Šādos apstākļos atbilde uz pamatu, kas balstīts uz to, ka atbalsts, kas šķirošanas operatoriem ir izmaksāts par pārstrādāto produkciju saskaņā ar apstrīdētajā lēmumā paredzēto skalu, esot valsts atbalsts un ka apstrīdētais lēmums, ar kuru šī skala ir pārvērtēta, būtu nepareizs, jo nedz šis lēmums, nedz 2014. gada 3. aprīļa lēmums, ar ko ieviests attiecīgais noteikums, kuru tas groza, nav iepriekš tikuši

paziņoti Eiropas Komisijai, ir atkarīga no atbildes par to, vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par valsts atbalstu saskaņā ar šo pantu ir jāuzskata tāda tiesību norma, kā tā, kas aprakstīta 9.–11. punktā, ar kuru privāts bezpeļņas atkritumu apsaimniekošanas uzņēmums, kas saņēmis valsts iestāžu izsniegtu atļauju, saņem no konkrētas kategorijas izstrādājumu tirgotājiem, kuri ar to šajā nolūkā paraksta vienošanos, iemaksas apmaiņā pret pakalpojumu, kas sastāv no pienākuma apstrādāt tos atkritumus, kas radušies no izstrādājumiem, kurus viņi laiž tirgū, un pārskaita operatoriem, kuriem tas piešķir atļauju, pamatojoties uz valsts apstiprinātām specifikācijām, kas ir atbildīgi par šo atkritumu šķirošanu un pārstrādi, summas, kuru apmērs ir noteikts lēmumā par atļaujas piešķiršanu atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumam, pamatojoties uz vides un sociālajiem mērķiem.

- 13 Šis jautājums ir būtisks *Conseil d'Etat* izskatāmās tiesvedības risinājumam un tas rada ievērojamas grūtības. Tādēļ ir jāvēršas Eiropas Savienības Tiesā, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, un līdz tās lēmuma pieņemšanai jāaptur tiesvedība.

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

[..]

2 pants: Tiesvedība attiecībā uz šo prasību ir apturēta līdz Eiropas Savienības Tiesa pieņems nolēmumu par šādu jautājumu:

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda tiesību norma, kas aprakstīta 9.–11. punktā, ar kuru privāts bezpeļņas atkritumu apsaimniekošanas uzņēmums, kas saņēmis valsts iestāžu izsniegtu atļauju, saņem no konkrētas kategorijas izstrādājumu tirgotājiem, kuri ar to šajā nolūkā paraksta vienošanos, iemaksas apmaiņā pret pakalpojumu apstrādāt tos atkritumus, kas radušies no šiem izstrādājumiem, un pārskaita operatoriem, kas ir atbildīgi par šo atkritumu šķirošanu un pārstrādi, dotācijas par tādu summu, kas noteikta atļaujā attiecībā uz vides un sociālajiem mērķiem, ir jāuzskata par valsts atbalstu minēto noteikumu izpratnē?

[..] **[orig. 8. lpp.]** [..]